

Gladiolus nr. 6/80

Obrazi

Trije molji iz podlage moje suknje so crknili
od prijateljskega trepljanja po ramah: Vse se da fant,
če se le dovolj hoče!

Ce se le dovolj hoče?

Vidi, živa resnica. Sreča že trka na vrata, na okna,
še po omarah. Ze prihajam odpirat o Radosti.
Pa izgleda, da pri meni ni ravno dovolj prostora ali kaj.
Kurba lažniva, še kruha in soli ni polizala, pa je že adios!
Spet so šli trije molji k vragu od prijateljskega trepljanja
po potrlih ramah: Vse se da fant, če se le dovolj hoče!

Ja, ja . . . c te gleda.

Še najbolj žal mi je za molje.

Joj, moje rože

BONAPARTE JE PADEL!

No, pa kaj?

FERDINAND NI MOGEL VEČERJATI V SARAJEVU!

Pa kaj zato?

HITLER SE SPET DERE!

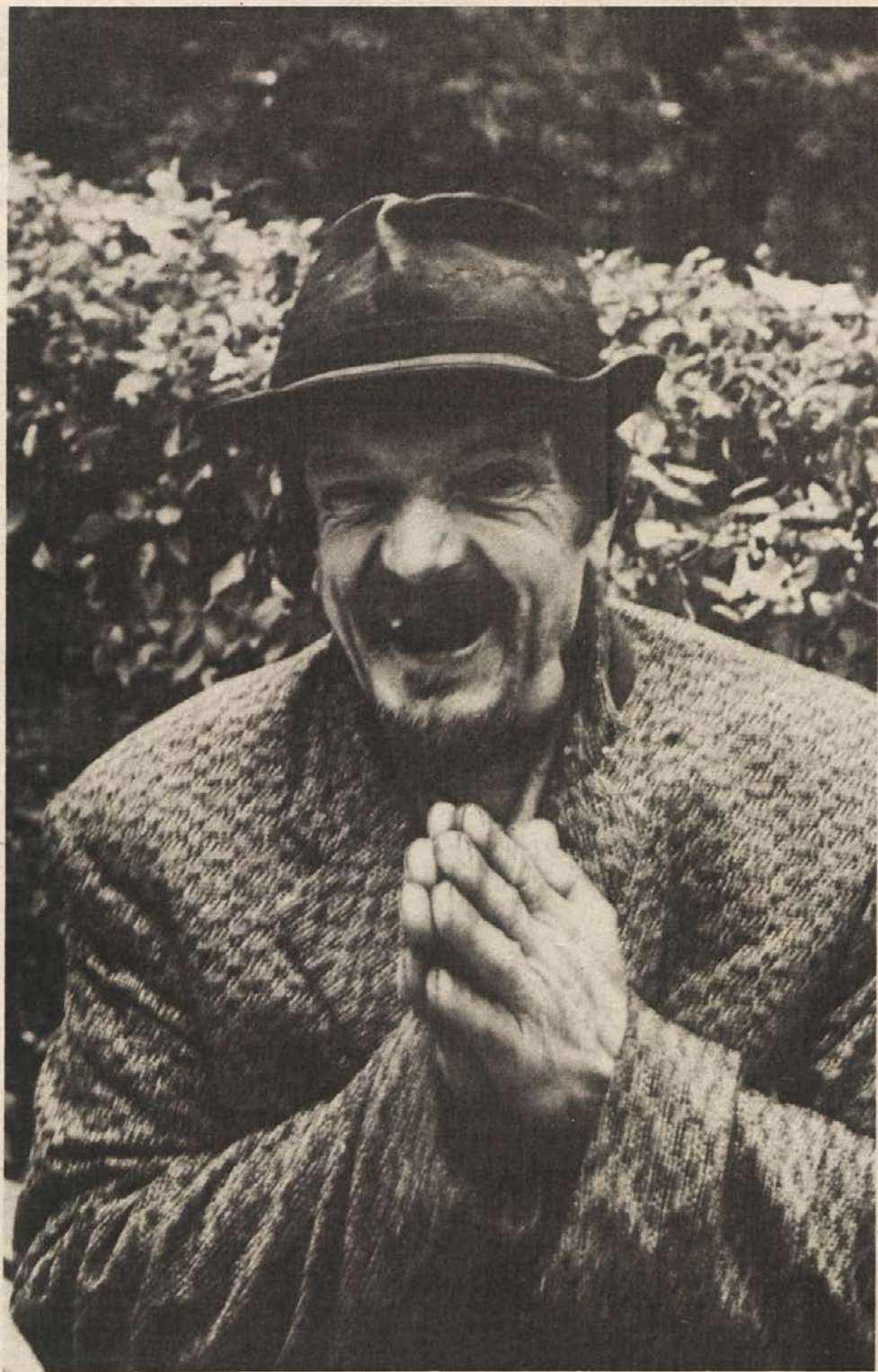
Vsak kmetič ma pač svoje vesele.

SVET BO RAZNESLO!

Ma, kaj me briga.

A JE MAČKA POLOMILA TVOJE ROŽE?

Joj ne, moje rože!

POLETNA ROMANCA

Dvignjen palec in pogled s ciljem v daljavi
je vse, kar od mene to noč stoji ob cesti.
Tope misli mi nekaj dramí,
kaj, sam ne vem.
Kakor čep mi v grlu sedi
in spomin na večer,
dekleta in morje podi.
Kaj me muči?
Denar imam
Počitnice tudi
pa vendar nekaj ni v redu.
Nekaj me opazuje
in me zmerja.

Nekaj me OBTOŽUJE.
Kaj je to? Nikogar ni!
Avto se ustavlja,
luči odrivajo temo.
Sedaj ga vidim:
suha zrkla, izbuljen pogled
in dlaka, ki jo počasi odnaša veter.
Iz jarka me gleda
od avta razmrcvarjen star maček.

Oh, draga moja, kako rad imam tvojo glavo v mojem naročju.
Da se poigravam s tvojimi lasmi in jih češem z mojimi vlažnimi prsti.
To, to imam najraje.
Tvoje telo je bolj žalostno, ko leži pred mano.
Bolj žalostno ob izgubi življenja kot tvoje oči in ustnice.
Ne boj se.
Saj bom nocoj pijan od sončnega zahoda plesal za tvoje meso in drobovje.
Za tvoje bele prste in bele nohte.
To bom plesal, da bom moker od znoja padal na tvoj posmrtni kres.
Ko odidemo nam ljudje igrajo na boben in piščali in zraven divje plešejo. Divje plešejo.
Ti ljudje bodo pijani, bodo jokali, bodo nori, bodo čakali na odhod.
Jaz lahko božam tvoja hladna lica, bele ustnice, bele lase, bele oči.
Nočejo več goreti. Vanje bom vtaknil bakli in žareč pepel.
Prihajam k tebi!

PESMICA O MANCI

Manca bo letos 20 . . menda
Manca ni bila nikoli v šoli
Manca ni hotela med otroke
da ji ne bi bilo treba biti
nora Manca

Še vedno živi sama v stari hiši
Sedaj na umazani postelji sedi
Na mokri blazini
dojenče leži

In Mancin potni obraz se strašno reži
kakor vedno, kadar Manca
mrtve otroke rodi

**KAKO JE IZGLEDAL
LOV NA POSLEDNJEGA
PORENJSKEGA SRNJAKA
BAJE JE BILO STRAŠNO REKREATIVNO,
DA O ŠPORTNEM DUHU NE GOVORIMO:**

Puška počí
srce poskočí
a le eno
drugo pade prestreljeno

S šrapneli spominov
zadete solze
padajo
v že tako preveč toplo pivo

Jaz sem kot opuščen vodnjak želja
v katerem leži v blatu na dnu brezna
par starih plehnatih novcev.

LOVE

Imam dekle
Lepo dekle
Močno pazim na njo
Preden grem spat
Jo vedno pospravim
V zaboj k ostalim igračkam

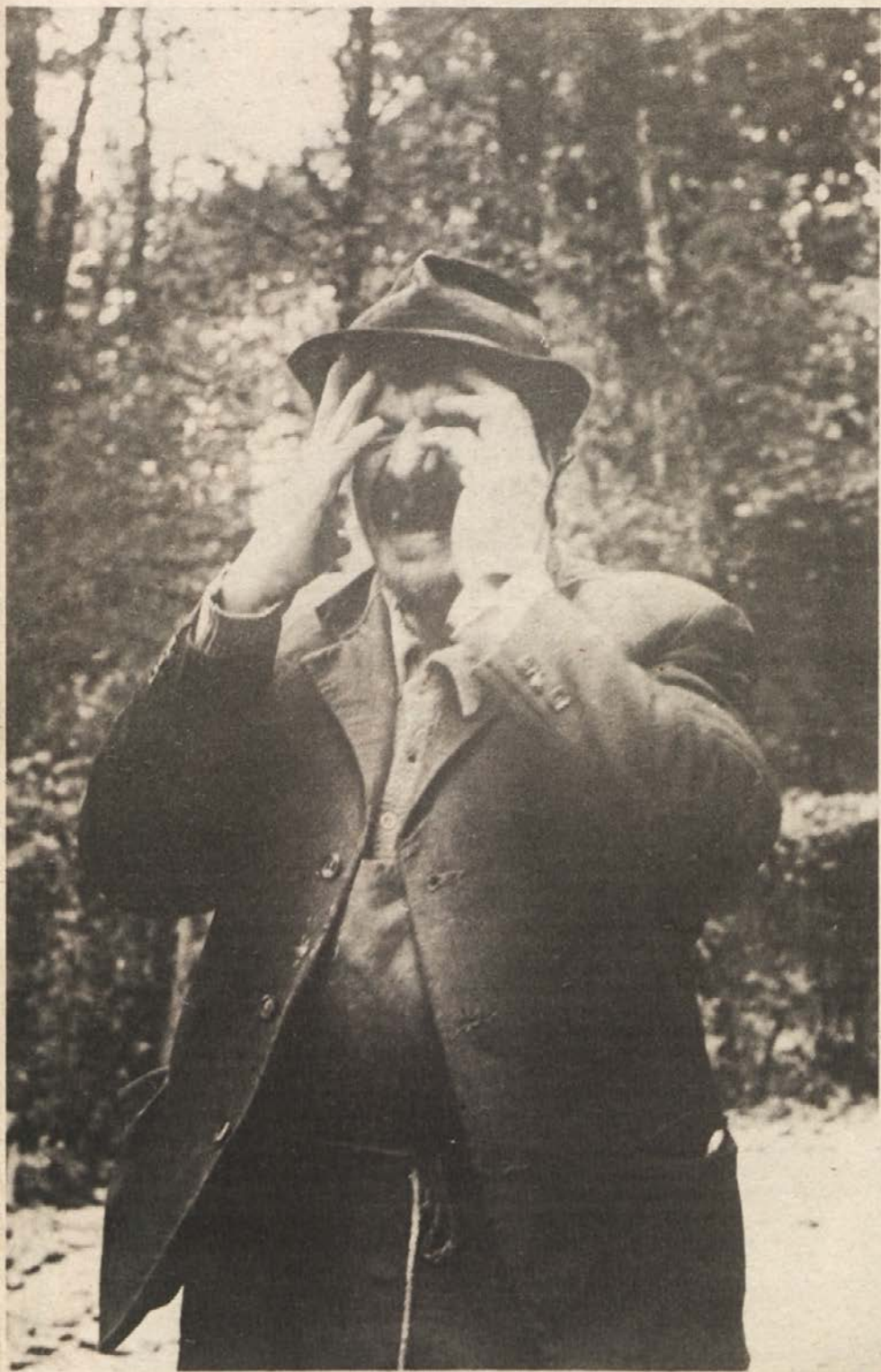
Tri sladke u riječima

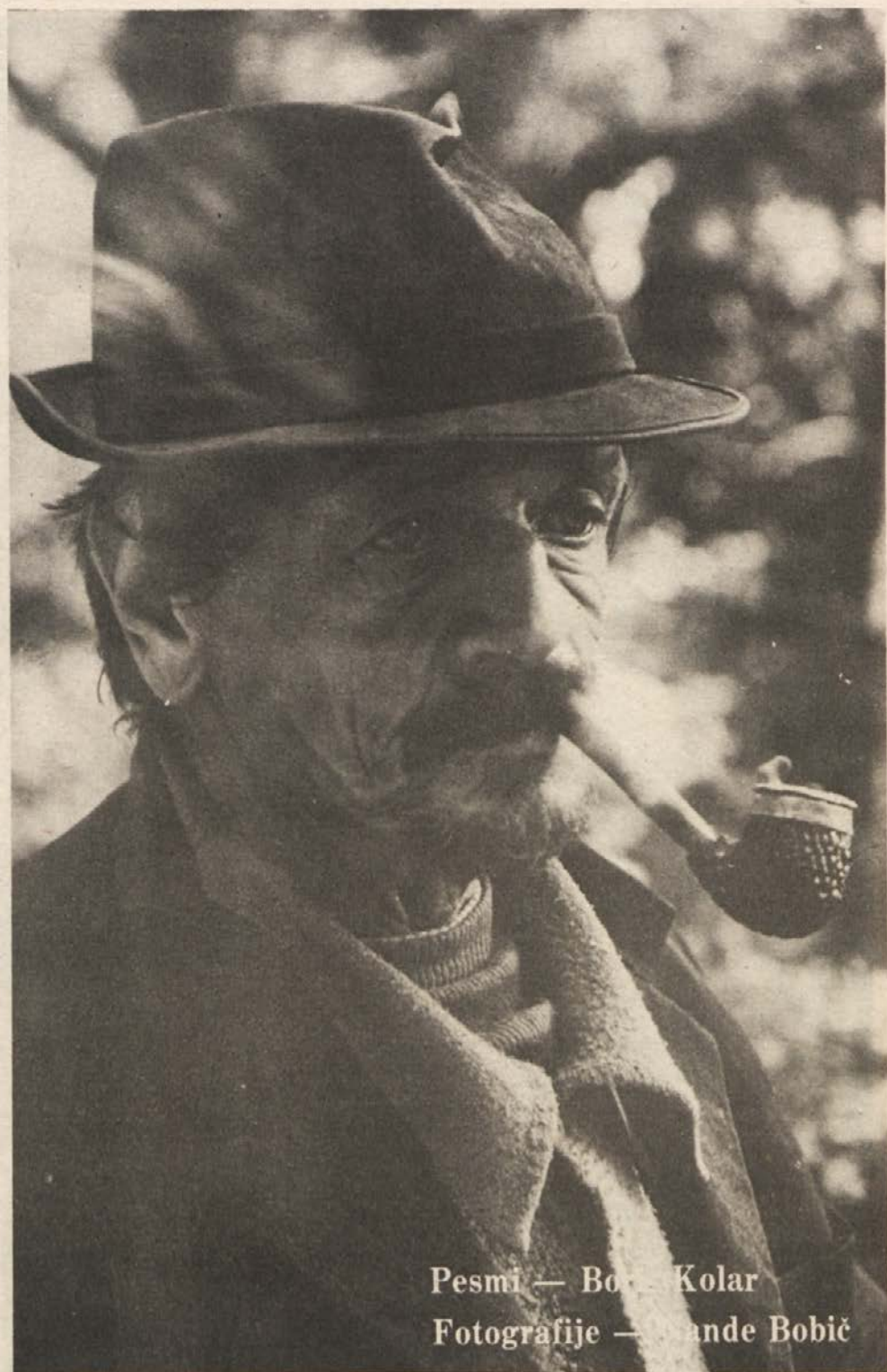
Na svetu je najbolj
plitva voda
kolonjska voda!

Študent lahko izbira le
med dvema potema;
da postane Einstein
ali pa Weinstein!

Tudi najbolj dehteč cvet*
je navadna pizda

CVET* — rastlinski spolni organ.

Pesmi — Boris Kolar
Fotografije — Vande Bobič